

Argentina ciuitas vetustissima ac p̄magnifica argētaria dicta apud heluetos p̄p̄ rhenū sita. Cum treueris metropolis belge, p̄uincie t̄pibus abrabe cōstrui cepta sit, inde potetatu aucta. hec v̄rb̄s p̄mo sub domino treuerēs fuit, quā postmodū iulius cesar cū vniuersaz p̄uinciaz heluetior̄z t̄ heduoz, tra lecto rheno fluui subiecit. Cui p̄sule t̄ questore dedit: qui in ea v̄rbe camera romanor̄z p̄ tributis soluen̄ dis p̄ficerūt. Inde nomē argentine assumpsit, qui v̄lgo ad imperij inclinationē ibidē p̄fiterūt. Athila po stea egressus de sicambris primo illiricos inuasisse dicit. Deinde omni pene germania guagata, ac cunctis ciuitatib̄z t̄ castris que occurribant subuersis. Intravit tandem in regnū cōstātie, cui sigismundus rex eiusdem terre princeps circa basileā cū exercitu magno occurrit, quē attila cū oī expeditione cotrito t̄ fugato suo dō minio subiugauit. A loco illo egressus athila iuxta rhēnū argentina ciuitatē munitissimā (quā romanor̄z nullus cesar penit̄ expugnare potuit) obsedit expugnauitq; diruēdo murū ei⁹ in diuersis locis vt cunctis aduententib̄ sine difficultate via libera t̄ patens introitus p̄beret. edicēs firmissime ne ipsius mur⁹ rege ipso viuete repareret: vt eadem ciuitas no argentina sed ppter viarū pluralitatē: quas in muro ei⁹ fecerat Strasburg vocare, deinde amimoto exercitu de argētina luxonū: bizantiū: chalon: masticon: lingonē: bur sindiā t̄ lugdūni ciuitates munitas destruit fecit. Post aliqua t̄pa cū reges francoz apud heluetios tomi nū potiti sunt, in ea v̄rbe domiciliū habuerūt, qui deinde duces in ea p̄stituerūt. Pater q̄s sancte otliene dum v̄rbis: sed t̄ p̄uincie ducatū habuit, qui hohenburg t̄ alia cōstruxit, post eū albert⁹ filius t̄ succeden tes gubernarūt. Tandē p̄ romanos impatores in libertatē ac ius imperij cessit. Adiuv vero materno q̄ a sancto petro aplo ad rhēnanas ciuitates cū euchario t̄ valerio missus fuit, fidē orthodoxam accepit: qui apud eos post obitū baculo petri reuixit, ac eccliam ad sanctū petrum antiquū: appellatā extrurit. Habet hec v̄rb̄s preter amenitatem t̄ ciuiū v̄rbanitatē, templū p̄magnificū, t̄ turrim pulcherrimā singulari p̄stan tio cōstructā. Nobilitatē q̄s p̄ vicina oppida: perq; finitimas v̄rbes dispersam cū summa cōcordia, ea ciuitas collegit, qui dignissimis p̄mulgatis liberū magistratū ac rempublicā cū ciuib̄s p̄ viciſſitudinē guber nant. Episcopatu quoq; nobilem habet cui t̄ principes prefuerūt. Abūdūt aut̄ p̄ter rhēnū hec v̄rb̄s insi gnis duobus fluuijs nauigabilibus quos rhenus excipit.

ARGENTIA

Discessum italia athilā vt p̄missum est: auxilio leonis pape, t̄ tam in norico superiori que nunc pars austria: pars baioaria dicit: statua ducentē athilā honoria valētiniani impatoris soror p̄ eunuchū pellexit: vt se se cupietissimā in vxore p̄cibus minisq; a fratre extorqueret. Id aut magna verbō instantia athila intentauit: impetraturū se nouit: tamen homo luxu perditiſſimus cōtinere nequirit: quin multis quas haberet: t̄ secum in exercitu traheret v̄rorib⁹: altā (cui ildiconi erat nomen) adderet. Eius nuptiarū beneficio: mors eum oportuna e medio sustulit. Nāq; post cōiuū p̄fusi bilariis celebratū: resupin⁹ alto in sopore cū demersus eset: sanguis e naribus p̄fluens vitalibus opletis meatib⁹ eum necauit. Quod quidē illa nocte scribūt multi cognouisse p̄ somniū apud constātinopolim marciātū: cui visum sit videre athile arcū (quo armor̄z gene re buni in primis vterent) fractū esse. Et intra id tempus germania omnem: datiamq; sar maciā t̄ ceteras p̄uincias ad danubium rhenumq; sitas perdidit romana res publica. Hispania quoq; v̄lterior aquitania t̄ vasconia atq; illa eduenſim vesunctionūq; gallie pars: quam burgundiones anno v̄rbis capte secundo ceperunt: sunt amissæ. pariter factum est annis sequentibus de senonensi parisior̄z francis subiecta. quorum omnū p̄uinciarū nullā postmodum p̄ romanor̄z imperio est recepta.

Euthices hereticus

Euthices heresiarcha constantinopolitanus abbas: p̄ hoc tempus suū dogmatizat errorē. t̄ ne sentire cuī nestorio videret diuinā cū humana natura: in idem cōpositū recidisse affirmabat vñiq; factū: nec villo modo inter se distingui debere. hāc heresim cuī flauitanus cōstantinopolitan⁹ ep̄s damnasset. Theodosio annuente synodus ephesina indicif. In qua dioscoro ale xandro ep̄o p̄sidēte, euthices ipse iam damnat⁹: exilio relegatur Thymotheus quoq; hereticus insaniens multos errores disseminauit. Is concilio calce donensi: perpetuo exilio damnatus est.

Euthices hereticus

BIBLIOTHECA UNIVERSITATIS